

[Lone Dybkjær]

vi vedtager lovforslaget, og så, vil jeg godt præcisere, sætter vi oplysningskampagnen i gang. Jeg vil tro, at de fleste af os i øvrigt kan være enige om den side. Vi kan diskutere bevillingen, og hvem der skal finansiere den, men de fleste kan være enige i, at denne oplysningskampagne sættes i gang, og at den går i gang under alle omstændigheder.

Skulle det så i folketingets præsidium, udvalget for forretningsordenen, være muligt at finde en mere ren konstruktion – sådan tror jeg hr. Svend Åge Petersen kaldte det – direkte i tilknytning til folketinget, er vi naturligvis åbne for det, så meget mere som det er den konstruktion, vi hele tiden har stræbt efter.

Så synes jeg, at vi umiddelbart efter, når vi mødes igen, altså ikke i juni, men i oktober, skal prøve at se, om der er fundet mere konstruktive løsninger. Vi vil i øvrigt selvsagt gerne medvirke til at finde dem og så se på, om de skal erstatte det, vi har her. Det er så den pression, der også ligger i, at hvis man ikke bryder sig om dette forslag, må man altså arbejde lidt aktivt for at finde en anden løsning.

Kofod-Svendens (KrF):

Jeg vil samle mit indlæg i tre punkter.

For det første: mit parti er positiv over for teknologivurdering. Vi mener, at det ideelt set må være så decentralt, som det lader sig gøre.

For det andet: vi er skeptiske over for den foreslåede model. Jeg henviser til de statsretlige problemer, som regeringspartierne omtaler i betænkningen.

For det tredje: jeg er positiv over for videre drøftelser med henblik på at finde en bedre løsning.

Industriministeren (Stetter):

Regeringen har fortsat en meget positiv indstilling til teknologivurderinger, således som hr. Korneliusen også loyalt gjorde opmærksom på. Men regeringen er også fortsat af den opfattelse, at der ikke er behov for oprettelse af nye organer. Vi har allerede teknologirådet, teknologistyrelsen og forskellige teknologivurderingsudvalg, og jeg kan sige til hr. Gade, at i disse udvalg sidder der både humanister og folkeoplysningsinteresserede personer.

Fru Lone Dybkjær siger, at der ikke foregår brede folkelige teknologivurderingsdebatter. Min erfaring er den modsatte. Min oplevelse er den stik modsatte. Vi har jo haft meget folkelige debatter om hybridnettet, f.eks. om indførelse af informationsteknologi. Radio, TV og dagblade har interesseret sig for det. Det har også oplysningsforbundene og fagbevægelsen og de forskellige erhvervsorganisationer. Jeg kan næsten ikke se, at disse debatter kan blive bredere.

Jeg kender godt de ideelle tanker, man kan have med hensyn til at gøre det endnu bedre. Sådan er det med os alle sammen. Og jeg synes, at det lyder udmærket, alt, hvad der bliver sagt heroppefra, både af hr. Korneliusen og fru Lone Dybkjær. Det er alt sammen i orden. Men til syvende og sidst skal man jo igen havde et råd, der skal forsøge sig, på samme måde som vi allerede har det, og dette råd skal så have et sekretariat med en sekretariatschef, og så overlades det til de pågældende at forsøge at realisere de udmærkede tanker, som forskellige af kollegerne har. Jeg ved det. Man håber og tror, at det bliver bedre end det, man har, men til syvende og sidst er alt menneskeværk temmelig skrøbeligt, og det er ofte svært at få det lige præcis så ideelt og så gennemslagskraftigt, som man ønsker det.

Der foregår jo allerede i dag en voldsom debat på disse områder, og jeg skal ikke gå nærmere ind i en argumentation mod det flertal, som tilsyneladende er på plads. Jeg kan henviser til, at hr. Svend Åge Petersen allerede har argumenteret imod den model, som man har foreslået. Og jeg forstod altså også på fru Lone Dybkjærs sidste bemærkninger, at man er indstillet på at ændre den model.

En enkelt bemærkning er det nok tilladt at fremkomme med. Jeg finder udtrykket teknologinævn meget uheldigt. For det første anvendes ordet nævni i dag først og fremmest om et ankeorgan, og for det andet vil der formentlig blive tale om en total sammenblanding med teknologirådet.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i folketingsflertallets ændring af det forslag, som man arbejder med. Jeg kan kun sige, at de tanker, som jeg her har gjort mig, naturligvis dækkes af regeringen. Vi vil se på, hvad der kommer ud af det videre arbejde.